

AlcM), «'tin bona fama y gita't a dormir' no's mal consell --- lo qu'és que --- sòl tindre mal *rascany*, perquè la fama --- és follia», «dotors de cuyna --- tenen mal *rascany*, perquè com és carrera que no presta --- sempre estan més pobres que les rates d'Església», *T del Xè* II, 50, 114 *Rascanyada Rascanyós* (que algú llegí malament *rastanyós*). Poca relació hi té el nom de la sèquia de *Rascanya* [Rept de Val i Jaume I], que no sembla venir d'aquí sinó d'un cpt de l'ar. *ra's* 'cap' (cf *ra's al-ayn* 'cap de la font').

Sorrascar 'remoure el caliu per fer més viu el foc', en el diccionari de MGadea Podria ser que d'una metàtesi de **arrascollar*, derivat de *rascar* amb sentit paral·lel (> *escarrollar*, potset ajudant-hi *carroll* 'gotim, raimada', vol. II, 590a7), es derivi el pall. *escorroll* 'cendra i caliu' (Violant, *Enfornadors del Flamicell*, BCEC XLVII, 21, res a veure amb el cast *ascua*, DCEC IV, 925b56)

Rascàs 'tinyós' oc. ant. 'tinyós' en la Cirurgia llgd. de Raimon d'Avinyó (1170-1209, *ARom* xxv, 81, 431, 1 allí mateix NP, v. 427), també *Raschatz* (en un doc. del S XII de la zona de Valence del Roine) (Brunel, p. 415) D'aquí, avui, el nom de peix *raskás* 'espècie d'escòrpora' (semblant al dot, de 1 a 3 terces, però més clar i més petit, StPolM, 1925), també Màlaga i Cuba RESCACIO (DCEC/DECH), i així mateix *rascassa* ross (que em descriuen a Salses per explicar-me el nom de la roca *La Rascassa* d'uns 50 m² que emergeix a la vista del Barcarès i de Salses, si bé ja és en terme de Lleucata, 1960 (mapa mil 62x654); alguerès *rascassa* (Ciuffo, BCEC 1902, 53), *raskás* eiv. (pescadors de La Penya, 1963; JnCastelló, *Ibiza y Form*, 120); prov. *rascasso* en *Calendau* (IV, 54.1) traduït «crapaud de mer».

Rascada Rascador, -adora Rascal Rascament Rascat Rascó Rasquent Rasqueta, rasquet Rasquinyar, -inar, rasquinyada El Rasquell o *Es Rasquell* nom d'un pou i d'un pla, al peu NO. d'Inca (Masc., 10H8): deu haver estat apellatiu puix que l'usen amb article, però no em fio de la definició que em donen («—Un *rasquell*? —Una cosa rasa, un llano») havent-la hagut de provocar, i per tant em guardo (almenys si no es confirma això) de suggerir un mossarabisme *Arrascar; arrascament; arrasca; arrascador, -adura*

CPT.: *Rascaboques Rascafumerals Rascamela* nom d'un joc infantil val <*rasca ametla Rascamonya Rascanoviès*

Rasclar [*rasclo, rascla, rascle*], Aversó, 1236, 212, 742; 1575, OPou] en cat. és sobretot un mot del NE [per a 'passar el rascle etc.', més amplitud geogràfica: almenys fins a CastPna, potser més al S, i estès per l'Alt Aragó, almenys fins a Bielsa: *rasklyá* el prat, de l'herba dallada, 1965]. Com a gironí segurament, en OPou («*rasclar* la terra, après de haver sembrat y cobrir la sement lirare, cratire»; DT0 1647; Lacav.), comú amb oc ant i oc or. *rasclar*, fr. *râcler*, frprov. *raclà*, fr dial. (*ê*)*râler*, sobre els quals cf. Jud (VRom II, 247, i Barbier, *Misc Lexicogr*, 126). Com a base bé podria bastar *RASICULARE, de *RASICARE Jud creu que hi ajudaria oc. i cast. *ASCLAR* 'estellar', cosa

ben possible i que, entre altres, té l'avantatge de no separar etimològicament l'oc *rasclar* de la seva prolongació geogràfica oc. occid *rascar*, i ib-rom. *rascar*, quasi-homònima t quasi enterament sinònima El més simple seria admetre *rascar* > *rasclar* amb repercussió de líquida, forma consolidada per la influència d'*asclar*

No és acceptable la base *RASTRULARE (de RASTRUM) admesa per M-L, Bloch-W. i *AlcM*, car no sols fóra de mal justificar morfològicament una base verbal així, partint només d'un substantiu llatí, sinó que és absolutament rebutjable des del punt de vista fonètic: admesa i tot la possibilitat de la dissimilació eliminatòria de la segona -R-, és evident que, en condicions tan secundàries i tardanes, de cap manera no s'hauria pogut produir el canvi de sr'L en -scl-, que és solament de data arcaica en ll. vg.: i per tant hauria restat **raslar, ras(t)ler* etc. (cf. fr. *râler, mêler, mâle, crouler* etc.) *Rasclada Rascladís Rasclador; -dora Rasclaire Rasclament Rasclat Arrasclar, arrascle, arrasclat*

D'aquí el postverbal *rascle*, derivat més secundari que el verb (car ja no hi participa el francès, que només té *râteau* RASTELLUM), però sí l'occ., si bé no encara oc. ant, i avui el TdF només dóna *rascle* com a llgd (cita de J. Faget) i gc. *arrascle* «herse de labour» (però rodan *èrpi*). En cat. *AlcM* en dóna ja dues cites mall de 1380 i 1564, i una de 1458 de StaColQ (més modernes en el DAG), i figura en els diccs. des d'OPou («lo *rascle* ab pues de ferro crates dentata», *TbPu*, 83) Avui és de tot el Princ. fins a l'extrem S. (*râskle* tort., Castellidans, 1936); bal i val. només en alguna acc molt especial: J G M oposa val *ramàs* al *rascle* del Princ. («El Camí», 14-iv-1934) «Més valdria que t'enterressis --- que no pas fer el bèstia --- a la retranga d'en P i en P., glatint rosegons, i guitant al *rascle*, maleit morral de somera», MrnVayreda (*Puny*, I, xxii, 340 (262); *Sang Nova* IV, x, 306). Benasc *rascllo* (Ferraz, 92). Quant a *rasclat*, és el més usual a Bna. i cat. central *Rasclata Rascló; rasclonar Rasclat Rascler Rasclinet* emp. (*rasclat* usat per pescar escant-lo amb un votiró de cucs, Vilacolum, 1958) *Rasclnar*

Rascla 'ocell camallarg, també dit *perdu rascla*', és un ocell d'estany, el *Charadrius auratus* segons el naturalista i caçador, Sr. Comendador (*xamarli* en el Baix Llobregat, 1932), o bé «rallus aquatikus» (*AlcM*), a Men un peix de la família de l'escòrpora allà l'usen per fer treure cabells i barba (amb oli de *rascla*, que ha de ser una *rascla* viva sofregida amb oli), Camps Merc., *Folkl* II, 127 Oc. mod. *rascle*, però fr. *râle* > aran, Luixon i bearn. *râlle* (Corom; RLR XLVII, 530; Palay, TdF) *Rascló* 'una de les menes de polla, molt bona per menjar' Prat de Llobregat (1932).

Rautar [dial. per *rascar*, Belv, Lab 1840] 'amb el pretext de netejar un marge, fer-lo recular més del que és necessari per cavar-ne l'herba', 'inclinant una regadora d'aigua pel seu peu, de manera que balmi poc o molt', 'balmar la terra, l'aigua d'un torrent o xaragall, o l'aplegada per una rasa', *CostManc* II, 99-100; 'arrencar el vesc d'un arbre' alt-emp. (*Basses del Vesc*,